

Протокол

№

гр. София, 15.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 15.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **813** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 15,54 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. К. К. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от АДВ. К. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ главният архитект на Столична община – редовно уведомен, представлява се от ЮРК. Г. С., с пълномощно по делото от днес.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на процесуални пречки,

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

УКАЗВА на основание на чл. 170, ал. 3 от АПК разпределението на доказателствената тежест:

На основание чл.170, ал.1 от АПК административния орган трябва да установи съществуването на фактическите основания посочени в административния акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Жалбоподателят на основание чл.154, ал.1 от ГПК приложим във връзка с чл.144, от АПК е длъжен да установи фактите, на които основава своите искания и възражения.

АДВ. Т.: Поддържам жалбата. Водим двама свидетели, ако съдът прецени моля да се разпитат. С оглед на факта, че още преди 2000 г. е построена къщата в този двор, който е – придобита е от племенницата на една от свидетелките 2013 г., а те само са ремонтирали покрив.

ЮРК. С.: Оспорвам жалбата като неоснователна. Моля да приемете административната преписка в цялост – така, както е представена. По направеното доказателствено искане за разпит на свидетели считам същото за ирелевантно за правния спор, тъй като в самата преписка има нотариално заверена декларация, съгласно която строежът е бил изграден през 2013 г.

На въпроси на съда АДВ. Т. каза: Свидетелите са други, а не тези, които са посочени в декларацията.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с жалбата доказателства.

ПРИЕМА административната преписка.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства, чрез разпит на двама свидетели.

В залата се въвежда свидетелят.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

Е. А. П., ЕГН [ЕГН], л.к. №[ЕИК]/24.08.2018 г.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: С. ми е племенничка – дъщеря е на брат ми.

Свидетелката – предупредена за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

АДВ. Т.: От кога знаете за тази къща, която се намира на [улица][жк]– в какъв вид я знаете, изобщо кажете на съда?

СВИДЕТЕЛКАТА: Аз от 2000 г. някъде знам тази къща, защото там имам племенник, който живее наблизко – той се казва Б. Ц.. И като ходя всъщност къщата си беше такава, каквата е, но има промяна в нея, защото тя като я закупи, направи покрив и отстрани го подсили с колони и изолация.

СЪДЪТ: А защо трябваше да го подсилва покрива отстрани с колони?

СВИДЕТЕЛКАТА: Защото покривът беше подал вече, стърчеше така повече, не беше стабилен и може би е искала да си го понаправи, както и е удобно на нея, да ѝ бъде удобно.

СЪДЪТ: Казвате „стърчеше така повече“, „подсили с колони“ – покривът не лежи ли върху стените?

СВИДЕТЕЛКАТА: Не, покривът си е бил така с навес, но след това тя си го преправила и е направила някакви колони за подсилване и изолации, допълнително към това нещо. Даже имаше една стара сграда, която беше преправена като стара кухничка – тя я събори и я махна и нея, след като взе къщата.

СЪДЪТ: Кога купи къщата?

СВИДЕТЕЛКАТА: 2013 г.

СЪДЪТ: И само това направи?

СВИДЕТЕЛКАТА: И само това е направила, да.

АДВ. Т.: Нямам въпроси.

ЮРК. С.: Къщата на колко етаж е в момента?

СВИДЕТЕЛКАТА: Къщата има един етаж и отгоре има малко надстройка, на която е направен покривът.

ЮРК. С.: Като купи къщата 2013 г. така ли изглеждаше къщата?

СВИДЕТЕЛКАТА: Така изглеждаше, беше малко по-стара, по-срутена, но след като и направи нов ремонт – направи покрива, поднови я и вече си даде съвсем друг вид.

ЮРК. С.: Често ли сте виждали тази къща, често ли ходите там и кога?

СВИДЕТЕЛКАТА: Ходим, да. Постоянно ходим при племенника ми по същата улица минавах като ходех там.

ЮРК. С.: Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата, като и върна личната карта.

В залата се въвежда вторият свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

Г. А. Д., ЕГН [ЕГН], л.к. №[ЕИК]/31.10.2017 г.

На въпрос на съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: Нямам роднински връзки със С. К. К..

Свидетелката – предупредена за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

АДВ. Т.: Бихте ли казали на съда знаете ли за къщата, която се намира на [улица][жк], от кога е в този вид, в който е понастоящем? Знаете ли кога е закупена от С. К., по какъв повод сте ходили там и въобще какво знаете по въпроса разкажете на съда?

СВИДЕТЕЛКАТА: Тази къща е в[жк]. Както на всички им е ясно там непрекъснато има сватби и някакви джамбурета и бях там на сватба през 2000 г. на мои познати, бяха ми близки и познати и просто трябваше да присъствам. И къщата беше в този вид, в който е сега, само самият и покрив беше променен. Направи ми впечатление, защото беше отворена, а самата сватба беше на пътя.

СЪДЪТ: А кой живееше тогава в тази къща?

СВИДЕТЕЛКАТА: А. същата С..

СЪДЪТ: През 2000 г. С. живееше ли в къщата?

СВИДЕТЕЛКАТА: А. доста по-късно.

АДВ. Т.: А кой друг живееше там?

ЮРК. С.: Възрабявам.

СВИДЕТЕЛКАТА: Аз не съм гледала точно в къщата, но бяхме точно срещу нея. Бяхме всъщност срещу къщата.

АДВ. Т.: Може да не знае кой е живял там, но е важно, че знае къщата как изглежда всъщност.

СЪДЪТ: А вие знаете ли къде живее С. К.?

СВИДЕТЕЛКАТА: А. не, не мога да кажа.

ЮРК. С.: Аз имам два въпроса. На колко етаж беше къщата, като сте били на сватбата?

СВИДЕТЕЛКАТА: На два.

ЮРК. С.: А сегашният ѝ вид – къщата същата ли е, освен покрива пак ли на два етаж си е къщата, или на един?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, на два е, защото имаше гаражна голяма врата и тя си беше

отворена – ние просто коментирахме със съпруга ми, виждайки къщата.

СЪДЪТ: Тогава видяхте, че къщата е отворена и коментирахте?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, коментирахме си с моя съпруг.

ЮРК. С.: И вторият въпрос е, скоро минавали ли сте покрай тази къща, за да я видите как изглежда, прилича ли си с къщата от 2000 г. или е различна?

СВИДЕТЕЛКАТА: А. по същия начин е.

ЮРК. С.: Пак на два етажа?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да.

ЮРК. С.: Нямам повече въпроси.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, предвид изчерпване на доказателствените искания на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Т.: Ще започна леко патетично и различно – така да се каже. Идеята ми е, че свидетелката въобще не знае, че С. живее във Франция. Тя има дете, което е инвалид. Вие знаете, че Франция е доста по - социална държава, детето е на 30 г. и дори има памперс, и съответно тя няма как да я е виждала в къщата. А, че те там или живеят в една къща, а по някое време си пътуват – това е друга тема. Сега – това са техните свидетелски показания, както виждате неоспорим факт, че е била на два етажа и към онзи момент и към настоящия момент. Да, направила е някакви подобрения вероятно, защото все пак взема някакви средства от Франция, работи, социални издръжки и т.н. Направила е подобрения, но това не означава, че къщата е незаконна. В този ред на мисли считам, че удостоверението за търпимост, което ние сме подали към общината и което за жалост те не са ѝ го дали, би следвало в случая, да... Защото пак патетично ще подхожда, защото къщата наистина е направена по европейски – тя е самото начало по Т-марката. Хората се опитват да се установят, опитват се да работят, опитват се да вървят по правия път. В смисъл какво би ѝ пречило на една жена от етнически произход, дали ще е законно, или не ...

СЪДЪТ: За какво Ви е необходимо удостоверение за търпимост?

АДВ. Т.: Е, не бе, тя е решила, че иска да спазва закона. Значи, след като такъв човек иска, би трябвало да оценим техните усилия и да не им пречи по всички възможни начини. Значи аз от тази страна аплодирам, за това ви казах, че няма да видите адвокатско изложение, което ще е патетично, смятам, че човек трябва да подхожда малко по по-различен ъгъл на нещата. Жената е решила, че иска да я узакони. Ние не можем да ѝ пречим. Законът казва какво да се прави и какво не. Въпросът е, че тя е решила, че иска да има законна къща, въпреки че живее във Франция, но периодично си се връща тук, разбира се – носталгията си казва думата, дори и при етническите малцинства.

ЮРК. С.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана и да

потвърдите издадения административен акт. Подробните мотиви са изложени както в самата заповед, така и в писмената защита, която е депозирана и която поддържам напълно. Само искам да добавя към устните пледоарии, че съгласно приложената документация по преписката, а именно нотариалният акт, с който е доказана покупко-продажбата на къщата през 2013 г., а в самия нотариален акт къщата е отбелязана като едноетажна еднофамилна жилищна сграда, а съгласно свидетелските показания, къщата в момента е на 2 етажа. Моля да ми бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в случай че отхвърлите жалбата и потвърдите издадената заповед.

АДВ. Т.: Къщата си е била на два етажа, но в нотариалния акт пише, че е 45 кв. на един етаж. Тя си я купува така и понеже иска да покаже просперитет, прави и ремонти, дограми, всичко нали както трябва. Даже смятали и да боядисват, вече сега не знам с кой цвят ще го боядисат. Там смятам, че и без повод се веселят и живеят много по-добре.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено и от правна страна, ОБЯВИ че ще се произнесе с решение в едномесечен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16,10 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: